

Мълчание. Латифъ не дигаше очи.

— Чуешъ ли, Латифъ Пехливанъ? Батакъ е вече въ тевтера на московеца. До година ще го видимъ тука, тръгналъ следъ стъпките на тия деца, що си ги подкаралъ голи, боси и гладни, що си ги осиротилъ... Исире! Не сж исире това, Латифа'а, това е нашиятъ таксиратъ!*) Дето е стъпило баташко дете, ще мине и московецъ. Разбрахте ли сега, що сте направили?

Студенъ потъ изби по свъсеното чело на башибозука. Униженъ, смутенъ като никога въ живота си, той, Латифъ Пехливанъ, башъ пехливанътъ въ сюнетитъ, стоеше предъ бея съ треперящи колѣне, ни живъ, ни мъртъвъ.

Беятъ не можеше повече да гледа равнодушно на смазанитъ отъ уморяване и мизерия клетници. Тръбваше по-скоро да се отведатъ и настанатъ нѣкъде. Той ги преброи набързо.

— Осемнадесетъ деца. Има ли назадъ оставени?

— Нѣма, бей-ефенди.

— Къде ще ги водишъ сега?

— Кждето заповѣдашъ, беимъ. Въ хекюмата**), ако речешъ.

— Оттука право въ църквата ще ги водишъ. Никой ни да чуе, ни да види. Остави ги тамъ и върви си. Разбра ли?

— Разбрахъ, беимъ, — отговори съ низко темане Латифа'а.

— Хайде чоджумъ, — обърна се беятъ къмъ децата по български. — Вървете въ църквата и чакайте ме тамъ. Сега ще дойда.

Латифа'а съ наведена глава поведе коня следъ себе, а децата и башибозукътъ тръгнаха следъ него.

Тевфикъ бей влѣзна въ кжщата да обуе чепицитъ и да си вземе бастуна.

*
* *

Децата бѣха въ църковния дворъ насѣдали по тревата, нѣкои се отърколили отъ умора, а нѣкои и вече заспали, ако и гладни.

Вънъ на вратата стоеше единъ башибозукъ, оставенъ като пазачъ отъ Латифа'а.

По процепитъ на вратата надничаха турчета, надошли да видятъ „комититъ“. Тѣ имъ подвикваха, попържаха ги на всичко и се захваляха, че сега, ей сега на, ще влѣзнатъ да ги изколятъ. Едно турче, за да покаже, че това не е лъжа, проврѣ ножа си.

Тевфикъ бей, придруженъ отъ единъ свещеникъ, когото той случайно срещна и взе съ себе, внезапно се яви задъ тѣхъ. Безъ да проговори, чукна съ бастуна си по задниците 2—3 отъ немирниците, и турчетата не се видѣха, кое на кжде одраска.

*) Нещастие.

**) Управлението.